

ГР.ВЕЛИКО ТЪРНОВО ПЛ.ЦЕНТЪР №
2 Ет.2

Административно отделение

№ на страната в списъка
на лицата за призоваване 2

8.5.2020 г.

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

Вх.№ 323

Дата: 26.05.2020г.
гр.СВИЩОВ

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

До ОБЩИНСКИ СЪВЕТ СВИЩОВ

като Ответник

Област ВЕЛИКО ТЪРНОВО ГР.СВИЩОВ УЛ.ЦАНКО ЦЕРКОВСКИ № 2

Приложено, връчваме Ви заверен препис от Решение № 171/4.4.2019г. по Административно дело № 52/2019г., постановено от Административен съд - Велико Търново, Административно отделение „ведно със заверен препис от решение на ВАС, влязло в законна сила на 29.04.2020годнина за сведение и изпълнение.

Приложение съгласно текста

Забележка: Лица, чрез които не може да бъде връчено съобщението, съгласно чл.46, ал.3 от ГПК ПРОКУРОР ПРИ ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА ВЕЛИКО ТЪРНОВО

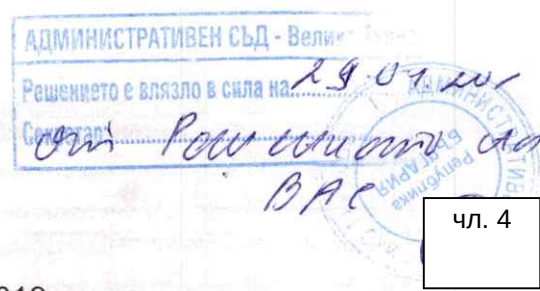
/ насрещна страна, лица, заинтересовани от изхода на делото или изрично посочени в писмено изявление на адресата /

Забележка: Вижте указанията на гърба на съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

чл. 4

К.КАЛЧЕВ

№ 171

град Велико Търново, 04.04.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – гр. Велико Търново, в публично съдебно заседание на петнадесети март две хиляди деветнадесета година, в състав:

Председател: Георги Чемширов
Членове: Дианка Дабкова
Константин Калчев

при участието на секретаря Мария Недева и прокурора от ВТОП – Светлана Иванова като разгледа докладваното от съдия Калчев **адм. д. № 52/2019 г.** по описа на Административен съд – гр. Велико Търново, за да се произнесе взе предвид следното:

чл. 4

Производството е по реда на чл. 191, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Същото е образувано по протест на зам. окръжен прокурор при Окръжна прокуратура – Велико Търново срещу чл. 15 в частта, в която е определен размера на глобата „от 5 до 20 лв.“ от Наредба № 1 за обществения ред, опазване на общинските и други имоти за общо ползване и организацията на движението на територията на община Свищов, приета с Решение № 881/24.04.2014 г. по Протокол № 50 на Общински съвет – Свищов. Протестиращият прокурор оспорва посочената разпоредба като незаконосъобразна. Излага доводи, че същата противоречи на чл. 39, ал. 1 от ЗАНН. В съдебно заседание оспорващият прокурор от ВТОП поддържа протеста, като претендира за направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата – Общински съвет – Свищов, не изразява становище по протеста.

Великотърновският административен съд, тричленен състав, като съобрази събраните доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт в оспорваните му части, приема за установено следното:

Производството по приемане на действащата Наредба № 1 за обществения ред, опазване на общинските и други имоти за общо ползване и организацията на движението на територията на община Свищов е инициирано от кмета на общината на 01.04.2014 г. Предложението и проектът на наредбата са били обявени в интернет сайта на Община Свищов на същата дата. Същото е било съгласувано в постоянната комисия към общинския съвет по нормативна уредба, граждански права, обществен ред и сигурност на 15.04.2014 г., както и от Районно управление „Полиция“ гр. Свищов.

Предложението на кмета на общината е разгледано на заседание на Общинския съвет на 24.04.2014 г., като с Решение № 881 по Протокол № 50/24.04.2014 г. на Общински съвет – Свищов, с 24 гласа “за”, без “против” и “въздържал се”, е приета Наредба № 1 за обществения ред, опазване на общинските и други имоти за общо ползване и организацията на движението на територията на община Свищов.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи от правна страна:

Предмет на оспорването е конкретна разпоредба от визираната Наредба на Общински съвет Свищов. Същата е подзаконов нормативен административен акт по смисъла на чл. 75, ал. 1 от АПК, тъй като съдържа административноправни норми, които се отнасят за неопределен и неограничен брой адресати и имат многократно правно действие. Наредбата подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 185 от АПК. Съгласно чл. 186, ал. 2 от АПК прокурорът може да подаде протест срещу акта, като по делото липсват данни оспорената наредба да е отменена или изменена след подаване на протеста. Съгласно чл. 187, ал. 1 от АПК подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорени без ограничение във времето. Протестът е подаден до компетентния да го разгледа съд, съобразно уреденото в чл. 191, ал. 2 от АПК. Посочените обстоятелства обуславят процесуалната допустимост на оспорването.

Разгледан по същество протестът е основателен по следните съображения:

С нормата на чл. 168, ал. 1, вр. с чл. 196 от АПК съдът е задължен да обсъди не само основанията, посочени от оспорващия, а въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на съответния оспорен текст от наредбата на всички основания, предвидени по чл. 146 от АПК.

След извършената проверка съдът намира, че наредбата е валиден акт, приет съгласно установените в чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА правомощия на Общински съвет – Свищов, в пределите на неговата материална компетентност. Решението е взето на редовно проведено заседание на общинския съвет при наличие на кворум и мнозинство. Съобразени са изискванията на чл. 75, ал. 3 и ал. 4 от АПК - посочен е видът на акта, който се приема, органът, който го е приел, главният му предмет, посочено е и правното основание за приемане. Спазена е структурата, формата и обозначение на съдържанието, съгласно изискванията на Закона за нормативните актове /ЗНА/. От приложените доказателства се установява, че е спазена процедурата по приемане на Наредбата.

По отношение на съответствието с материалноправните изисквания:

Оспорва се разпоредбата на чл. 15 от Наредбата в частта относно „от 5 до 20 лв.“. Пълният текст на нормата гласи: „За явно маловажни случаи на административни нарушения, установени при извършването им, овластените за това органи налагат на място с фиш глоба в размер от 5 до 20 лв. Ако нарушителят откаже да плати глобата, се съставя акт за извършено нарушение по тази наредба.“

Съгласно чл. 39, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, за явно маловажни случаи на административни нарушения, установени при извършването им, овластените за това органи налагат на място, срещу квитанция, глоба до размера, предвиден в съответния закон или указ, но не повече от 10 лева. В чл. 39, ал. 2 от ЗАНН е предвидено, че за маловажни случаи на административни нарушения, установени при извършването им, когато това е предвидено в закон или указ, овластените контролни органи могат да налагат на местонарушението глоби в размер от 10 до 50 лв. За наложената глоба се издава фиш, който съдържа данни за самоличността на контролния орган и на нарушителя, мястото и времето на нарушението, нарушените разпоредби и размера на глобата. Фишът се подписва от контролния орган и от нарушителя, че е съгласен да плати глобата, и се изпраща на финансовия орган на съответната общинска администрация за изпълнение. На нарушителя се дава препис, за да може да заплати доброволно глобата. Съгласно чл. 39, ал. 3 от ЗАНН, ако нарушителят оспори нарушението или откаже да плати глобата, за нарушението се съставя акт съгласно разпоредбите на този раздел.

чл. 4

Безспорно е, че съобразно нормата на чл. 76, ал. 3 от АПК и чл. 8 от ЗНА, общинските съвети са овластени от разпоредбата на чл. 21, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗМСМА да издават нормативни актове – правилници и наредби, с които да уреждат обществени отношения от местно значение, но при всички случаи те са ограничени в тези свои правомощия в поставените им от посочените норми рамки, а именно – приетите от общинските съвети подзаконовни нормативни актове от местно значение следва да са съобразени и да са в съответствие с нормативните актове от по-висока степен, включително и когато с тези наредби се приемат и административнонаказателни разпоредби, то предвидените в тях наказания като вид и размери, както и възможността за обжалването им, следва да са в съответствие с нормативни актове от по-висока степен, които в свои норми уреждат и регламентират същите обществени отношения.

Видно е, че законодателят в ЗАНН е разграничил според обществената им опасност деянията на явно маловажни случаи и маловажни случаи на административни нарушения, като е направил разграничение и на актовете, с които се налагат глобите – в първия случай с квитанция, а във втория – с фиш, и на максималните размери на глобите, налагани с тези актове. Безспорно е налице несъответствие между разпоредбата на подзаконовия нормативен акт и приложимия закон, доколкото в чл. 15 от Наредбата се визират „явно маловажни“ случаи на административни нарушения – такива, каквито са предвидени в чл. 39, ал. 1 от ЗАНН, като в отклонение от законовата регламентация за налагане на глоба срещу квитанция, в Наредбата е предвидено за същите да се налага глоба с фиш. Предвиденият минимален и максимален размер на глобата също не съответстват на визирания в чл. 39, ал. 1 от ЗАНН. Предвид наличието на изрична регламентация в ЗАНН за налагането на глоби за маловажни случаи на административни нарушения, установени при извършването им, както и за явно маловажни случаи на нарушения, местният законодател е допуснал смесване на двете предвидени в ЗАНН хипотези по отношение на размера на глобата и вида на акта, с който се налага глобата. В случая, с протестираната разпоредба на тази Наредба, приета от Общински съвет – Свищов, са уредени обществени отношения с местно значение, но същите не са съобразени с действащ нормативен акт от по-висока степен, а именно – не са съобразени действащите към момента на

приемането ѝ разпоредби на ЗАНН, от което се налага извода, че тази разпоредба е материално незаконосъобразна, поради противоречието ѝ с норми от по-висок ранг.

Въз основа на гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че подаденият протест против процесната разпоредба се явява основателен, поради което следва да бъде уважен. Следва да се посочи, че в противоречие със закона в разпоредбата на чл. 15 от Наредбата е предвидено налагането на глоба с фиш, а не с квитанция за явно маловажните случаи на административни нарушения, но предвид липсата на подаден протест срещу тази част на разпоредбата, същата не може да бъде отменена.

При този изход в полза на Окръжна прокуратура – Велико Търново следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 20 лева – внесена такса за обнародване на оспорването в „Държавен вестник“

Предвид разпоредбата на чл. 194 от АПК, след влизане на решението в сила, същото следва да се обяви по начина, по който е обявен нормативния акт.

По изложените съображения и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна разпоредбата на чл. 15 в частта „от 5 до 20 лв.“ от Наредба № 1 за обществения ред, опазване на общинските и други имоти за общо ползване и организацията на движението на територията на община Свищов, приета с Решение № 881/24.04.2014 г. по Протокол № 50/24.04.2014 г. на Общински съвет – Свищов.

ОСЪЖДА Общински съвет – Свищов да заплати на Окръжна прокуратура – Велико Търново разноски по делото в размер на 20 (двадесет) лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва и протестира пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

РЕШЕНИЕТО, след влизането му в сила, да се обяви по реда, по който е обявена Наредба № 1 за обществения ред, опазване на общинските и други имоти за общо ползване и организацията на движението на територията на община Свищов.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.

РЕШЕНИЕ

№ 5118

София, 29.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Трето отделение, в съдебно заседание на дванадесети декември две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПАНАЙОТ ГЕНКОВ

ЧЛЕНОВЕ: ИВАН РАДЕНКОВ

ЮЛИЯН КИРОВ

при секретар
на прокурора
от съдията

Свилена Маринова
Христо Ангелов
ИВАН РАДЕНКОВ

и с участието
изслуша докладваното

по адм. дело № 6396/2019. □

чл. 4

Производството е по чл. 208 и сл. от
Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационната жалба на Общински съвет - Свищов, чрез процесуален представител, против решение № 171/04.04.2019 г. по адм. д. № 52/2019 г. по описа на Административен съд – Велико Търново. Излага доводи за неправилност на решението поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост – касационни основания по чл. 209, т. 3 от АПК. Позицията се на разпоредбите на чл. 8 от Закона за нормативните актове (ЗНА) и на чл. 21, ал. 2, във вр. с ал. 1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), уреждащи правомощия на общинския съвет да издава правилници и наредби, с които да се уреждат обществени отношения от местно значение. Соча за неправилни изводите на съда по оспорването на разпоредбата на чл. 15 в частта, в която е определен размера на глобата „от 5 до 20 лв.“ от Наредба № 1 за обществения ред, опазване на общинските и други имоти за общо ползване и организацията на движението на територията на община Свищов. Иска отмяна на обжалваното решение. Претендира разноси за двете съдебни инстанции.

Ответникът - зам.-окръжен прокурор в Окръжна прокуратура - Велико Търново, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Върховната административна прокуратура

дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, състав на трето отделение, като взе предвид становищата на страните и извърши проверка на обжалваното решение на наведените касационни основания, съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК и след служебна проверка за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, за която решението е неблагоприятно и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Производството пред Административен съд – Велико Търново е образувано по протест на зам.-окръжен прокурор в Окръжна прокуратура – Велико Търново срещу чл. 15, в частта, с която е определен размера на глобата „от 5 до 20 лв.“ от Наредба № 1 за обществения ред, опазване на общинските и други имоти за общо ползване и организацията на движението на територията на община Свищов (Наредбата), приета с Решение № 881/24.04.2014 г. по Протокол № 50 на Общински съвет - Свищов. Съдът е отменил разпоредбата в посочената част от чл. 15 от Наредбата с мотиви, че противоречи на норми от по-висок ранг. Приел е, че протестът е основателен, тъй като органът на местното самоуправление е смесил двете предвидени в Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) хипотези по отношение на размера на глобата и вида на акта, с който се налага глобата.

Решението е правилно.

Административен съд - Велико Търново правилно е отменил като незаконосъобразна разпоредбата на чл. 15, в частта „от 5 до 20 лв.“ от Наредбата. Обсъдени са релевантни за спора факти и обстоятелства, като съдът е изложил мотиви, които се споделят от настоящата инстанция. С разпоредбата на чл. 15 от Наредбата е прието, че „За явно маловажни случаи на административни нарушения, установени при извършването им, овластените за това органи налагат на място с фиш глоба в размер от 5 до 20 лв. Ако нарушителят откаже да плати глобата, се съставя акт за извършено нарушение по тази наредба.“ При проведения съдебен контрол първоинстанционният съд правилно е установил, че така приетата разпоредба на чл. 15, в частта „от 5 до 20 лв.“ от Наредбата противоречи на чл. 39, ал. 1 от ЗАНН. Това е така, тъй като с тази законова норма е прието „за явно маловажни случаи на административни нарушения, установени при извършването им, овластените за това органи налагат на място, срещу квитанция, глоба до размера, предвиден в съответния закон или указ, но не повече от 10 лева“. Съответно, в противоречие с нормативен акт от по-висока степен – чл. 39, ал. 1 от ЗАНН от една страна, с Наредбата незаконосъобразно е прието за явно маловажни случаи на административни нарушения

26

глобата да се налага с фиш, вместо срещу квитанция, каквото е законовото изискване, а от друга страна е предвиден минимален и максимален размер на глоба („от 5 до 20 лв.“), който не съответства на размера, определен в чл. 39, ал. 1 от ЗАНН („глоба до размера, предвиден в съответния закон или указ, но не повече от 10 лева“). Така констатираното несъответствие между разпоредбата на подзаконовия нормативен акт - Наредбата и приложимия закон - ЗАНН, касаещо „явно маловажни“ случаи на административни нарушения сочи на противоречие, водещо до незаконосъобразност на процесната разпоредба от Наредбата. В случая предписание на разпоредба в подзаконен нормативен акт се отклонява от тези на нормативен акт от по-висока степен. Административният съд като е приел за основателен протеста срещу процесната разпоредба от Наредбата и я е отменил като незаконосъобразна, е постановил решението си в съответствие на приложимите правни норми. С оглед изложеното решението на Административен съд - Велико Търново като правилно и обосновано следва да бъде оставено в сила. Предвид изхода на спора не се следват разноси за касатора.

чл. 4

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Върховният административен съд, състав на трето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 171/04.04.2019 г. по адм. д. № 52/2019 г. по описа на Административен съд – Велико Търново.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

чл. 4

Заличени данни на
основание чл. 4 и
следващите от ОРЗД